

בס"ד Intro

Today we will בע"ח ובית דף צ"ח of מסכת כתובות מסכת בית learn ב"ד בית of the topics we will learn about include.

The questions regarding a מוכרת שלא בבית אין, a widow that sells her husband's assets without Bais Din's approval for מזונות and Kesubah

Does she need to make a שבועה that the sale did NOT exceed the amounts for her מזונות and Kesubah?

Does she need to make הכרזה, to publicize the sale which ensures that the assets are sold for a fair price?

The Halachah of מכרה שוה מנה במאתים או שוה מאתים במנה

A widow who sold her husband's assets for a higher or a lower price

The Machlokes רבי יהודה ורבי יוסי in the case of הוסיפו לו אחת יתירה

A בעל הבית that gave a שליח, a messenger, money to purchase items from a מוכר, seller, and the מוכר added an extra item to the purchase.

Some of the terms and concepts we will learn about include

השליח שעשה שליחותו בעל הבית מעל

When a הקדש gave שליח money to a שליח, and the שליח fulfilled his instructions,

The בעל הבית is liable for the transgression.

So let's review ...

The Mishnah in the previous Daf mentioned the cases in which a widow is

מוכרת שלא בבית דין

She may sell her husband's properties without Bais Din's approval – according to the Tanna Kamma – even for Kesubah.

The Gemara asks whether

מוכרת שלא בב"ד

צריכה שבועה

או אין צריכה שבועה

Is she obligated to swear,

According to Rashi,

שלא גבתה יותר

The sale did NOT exceed the amount of her Kesubah.

Or, according to Tosfos,

שלא זלזלה בנכסים

The sale was not below market value.

======

The Gemara discusses another question: Does she require הכרזה? As we find in the Mishnah in ערכין; שום היתומים שלשים יום ומכריזין בבקר ובערב

When Bais Din sells property of יתומים to pay off debts, they must announce it publicly 30 days, to ensure receiving a fair market value.

The Gemara concludes; Certainly, if she DID הכרזה, there is no concern, and even in a case of אלמנה ששמה לעצמה מה שעשתה עשתה Even if she kept it for herself at that price it is valid.

If she did NOT do הכרזה, all agree that אלמנה ששמה לעצמה

לא עשתה ולא כלום

Where she kept it for herself, the sale is NOT valid; and the יורשין can extract it from her by paying her Kesubah with money, because,

דאמרי לה

מאן שם ליך

As Rashi explains, since the sale was NOT approved, neither by Bais Din nor the יורשין

לא יצא הקרקע מרשות היתומין

The assets never changed hands, and were continuously in the יורשין possession.

However מוכרת לאחרים, when a widow sells the assets to others, the sale IS valid, because

יצא הקרקע מרשות היתומין

She is authorized by the Chachamim to sell שלא בבית דין.

And, the Gemara concludes

והלכתא צריכה שבועה

ואינה צריכה הכרזה

A בית דין is required to make a שבועה, but is NOT required to make הכרזה.

The next Mishnah continues discussing a אלמנה who sells property from her husband's estate to collect her Kesubah: Zugt Di Mishnah:

אלמנה שהיתה כתובתה מאתים

ומכרה שוה מנה במאתים

או שוה מאתים במנה

נתקבלה כתובתה

A widow whose Kesubah was 200 Zuz, sold a property worth 100 Zuz for a higher price of 200 Zuz.

OR

She sold a property worth 200 Zuz for a lower price of 100 7 uz

In both cases, she has received her entire Kesubah, and gets no more.

The Gemara explains that in the second case where she undersold the property, she CANNOT claim the remaining 100 Zuz of her Kesubah, because,

דאמרי לה את אפסדת

The יתומים tell her, 'You received a property worth 200 Zuz for your Kesubah, and that which you sold it for merely 100 Zuz is your loss.'

In the first case where she oversold it, the **G**emara explains, she CANNOT claim another 100 Zuz by saying to the יתומים

אנא ארווחנא

'You gave me a property worth 100 Zuz for HALF my Kesubah, and that which I sold it for 200 Zuz is my gain. Therefore, I'm entitled to the other half of my Kesubah.' She cannot make this claim, because

כאן שנה רבי

========

Dedicated By: _

הכל לבעל המעות

The gain belongs to the יחומים, because she sold the property as their שליח, their agent. Therefore, the entire proceeds of the sale of 200 Zuz are theirs, and by letting her keep it she has received her entire Kesubah.

The Gemara elaborates on this issue.

...הכרזה If she did NOT do **ALL AGREE** HOWEVER, אלמנה ששמה לעצמה מוכרת לאחרים The sale IS valid לא עשתה ולא כלום ילא הקרקע the יורשין can מרשות היתומין extract it from her by paying her MONEY The sale WASN'T approved דאמרי לה – מאן שם ליך? לא יצא הקרקע מרשות היתומין

The Mishnah continues with another case:

היתה כתובתה מנה

ומכרה שוה מנה ודינר במנה

מכרה בטל

Her Kesubah was 100 Zuz, and she sold a property worth 100 Zuz and זינר, for a lower price of 100 Zuz; The sale is NOT valid, because, as Rashi explains, שאותו דינר אין לה רשות למכור

It was an erroneous sale, because she sold assets that exceed her Kesubah.

אפילו היא אומרת אחזיר דינר ליורשין מכרה בטל

And even if she offers to return the extra יורשין, the sale is NOT valid, because, as Rashi explains, כל המכר בטעות

שהרי בבת אחת היה

The entire sale was erroneous, because the assets were all sold as one.

רשב"ג אומר לעולם מכרה קיים עד שתהא שם כדי שתשייר בשדה בת תשעה קבין ובגנה בת חצי קב וכדברי רבי עקיבא בית רובע

רשב"ג disagrees and says that the sale IS valid, because, as Rashi explains,

לא הפסידתן

She did NOT cause a loss to the יורשין, since the extra property was minimal, and she returned the דינר.

However the sale is NOT effective, when she sold a field, in which the extra amount could have combined with the remaining fields to form the minimum size of a field, which is 9 קבין; or, the minimum size of a garden, which is a 1/2 according to the Chachamim, and עליבא according to קב' א נעקיבא וא ביני אין; because,

הפסידתן

Dedicated By: _

She caused a significant loss to the יורשין, who wanted to keep the extra property.

שאותו דינר אין לה רשות למכור

אפילו היא אומרת

אחזיר דינר ליורשין

מכרה בטל

כל המכר בטעות

שהרי בבת אחת היה

רשב״ג

לעולם מכרה קיים

לא הפסידתן She returned the פוני

עד שתהא שם כדי שתשייר

בשדה בת תשעה קבין

ובגנה...

לבי קקיבא

חלקים

בת חצי קב בית רובע

The sale is NOT effective, when the extra amount could combine to form a minimum field or garden

הפסידתן

The plsy who wanted to keep the extra property

6 Similarly,

היתה כתובתה ארבע מאות זוז ומכרה לזה במנה ולזה במנה

ולאחרון יפה מנה ודינר

Her Kesubah was 400 Zuz, and she sold one field worth 100 Zuz to one לוקח for 100 Zuz; and likewise, a 2nd and 3rd field. She then sold a fourth field worth 100 Zuz and 1 דינר 1 for a lower price of 100 Zuz;

של אחרון בטל

ושל כולן מכרן קיים

רשב"ג says the first 3 sales ARE valid, because they did NOT exceed her Kesubah.

The final sale is NOT effective, because הפסידתן.

========

7 In explanation of the רישא of the Mishnah which states מכרה שוה מנה במאתים

נתקבלה כתובתה

If the אלמנה sold a property worth 100 Zuz for a higher price of 200 Zuz, the Gemara explains that she CANNOT claim another 100 Zuz by saying to the יתומים

'You gave me a property worth 100 Zuz for half my Kesubah, and that which I sold it for 200 Zuz is my gain. Therefore, I'm entitled to the other half of my Kesubah.' She cannot make this claim, because

כאן שנה רבי

Dedicated By: _

הכל לבעל המעות

The gain belongs to the יתומים, because she sold the property as their שליח. Therefore, the entire proceeds of the sale of 200 Zuz are theirs, and by letting her keep it she has received her entire Kesubah.

The Gemara elaborates on this issue with a Braisa in a case of a בעל הבית who gave a שליח money to buy something;

הוסיפו לו אחת יתירה

הכל לשליח

דברי רבי יהודה

If the מוכר added an extra item to the purchase, רבי יהודה says the שליח is entitled to it, because

אנא ארווחנא

He accomplished the gain.

The Gemara cites two opinions of רבי יוסי who disagrees and says;

בדבר שיש לו קצבה

חולקין

If the item has a fixed price, such as an item sold by weight or volume, the שליח and the בעל הבית each get half, because, as Rashi explains,

מתנה הוי

The מוכר certainly intended it to be a gift, but we don't know to whom he intended to give the מתנה. Therefore, they divide the תוספת equally.

However.

בדבר שאין לו קצבה הכל לבעל המעות

If the item has no fixed price, such as an article of clothing, the בעל הבית gets the entire חוספת, because, as Rashi explains,

אין כאן מתנה

אלא מכר

The תוספת is NOT a separate gift; it is included in the sale price. Therefore, it goes to the שליח because the שליח was his agent.

Accordingly, the Mishnah's ruling of

מכרה שוה מאתים במנה

נתקבלה כתובתה

Follows the opinion of רבי יוסי, because, קרקע, is a דבר שאין, is a דבר שאין לו קצבה לו קצבה

או קצבוי

ברויתא: In a case of a בעל הבית who gave a שליח money to buy something; הוסיפו לו אחת יתירה... בדבר שיש לו קצבה אנא ארווחנא מתנה הוי The 25/N intended it to be a gift, but we don't know to whom, they divide the soop equally אכבר לנד מאתים במנד אין כאן מתנה אלא מכר The nooin is NOT a separate gift; Therefore, it goes to the NAR the MR was his agent

The Gemara proceeds to discuss a question in a case of אמר ליה זבין לי ליתכא

ואזל וזבין ליה כורא

A בעל הבית instructed a שליח to sell a 1/2 of his land, and the שליח sold a larger piece of 1 כור.

מאי

מוסיף על דבריו הוא

וליתכא מיהא קני

Do we separate the two halves and say;

Regarding the first ½ כור,

מכרו קיים, the sale IS valid, because,

עשה שליחותו

He fulfilled his mission: and,

מוכר אינו יכול לחזור בו

The seller CANNOT retract from the sale of the first ½

Regarding the second יכור אָל,

מכרו בטל, the sale is NOT valid, because it's considered a separate sale – which the שליח added to the מוכר's instructions.

או דלמא

מעביר על דבריו הוא

וליתכא נמי לא קני

Or we say that even regarding the first $\frac{1}{2}$ כור בטל, the sale is NOT valid, because,

לא עשה שליחותו

He did NOT fulfill his mission, because he disregarded the מוכר יכול לחזור בו oric's instructions, and מוכר יכול לחזור

The seller CAN retract from the sale of the first ½ כור.

10 The Gemara wants to resolve this question from a Mishnah in מסכת מעילה, and from our Mishnah, but both proofs remain inconclusive.

This discussion continues in the next Daf.

10

The Gemara wants to resolve this from a Mishnah in מסכת מעילה, & our Mishnah, BOTH proofs remain inconclusive

